

hvad Vej de vilde gaa, gaaede ned, havde Forholdet jo stillet sig ganske anderledes. Jeg finder heller ikke Anledning til at komme ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede med Hensyn til Reserverfonden, thi disse Beløb, der ere optagne gennem Statslaansloven, komme jo ikke Reserverfonden ved, disse Beløb have en anden, bestemt Anvendelse ifølge det vedtagne Lovforslag, og hvad der bliver tilovers, vil selvfølgelig gaa med til Anlæget af Statsbaner, eller rettere sagt, der bliver jo efter Loven og dens Affattelse ikke noget Beløb tilovers. Jeg antager i øvrigt, at man ved Finanslovens 2den Behandling langt snarere vil komme ind paa at drøfte, hvad der vedkommer Reserverfonden, end ved denne specielle Lov her; saa, naar jeg ikke svarer yderligere paa det ærede Medlems Bemærkninger i saa Henseende, er det kun under Reservation af at komme tilbage dertil under en Drøftelse, hvor denne Sag, efter mit Skøn i det mindste, har nærmere hjemme. Jeg skal altsaa til Slutning kun gentage min Tak, fordi Lovforslaget i sin Helhed har fundet en saa god Modtagelse, og jeg skal udtale min Forventning om, at de Drøftelser, der ville følge efter i et eventuelt Udvalg, ogsaa ville kunne føre til Forstaelse om Loven.

Første Viceformand (Scharling): Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. J. Larsen: Jeg holder ikke af at forlænge en Diskussion med personlige Bemærkninger, og allermindst er jeg tilbøjelig dertil i en Sag som denne, hvor der synes at herske en almindelig og usædvanlig Glæde her i Salen over den foreliggende Sag. Men der kan dog fremkomme Ytringer, som i den Grad stille de virkelige Forhold paa Hovedet, at man ikke ret vel kan forsvare at lade dem uimodsagte gaa over i Rigsdagstidenden. Dette gælder en Ytring af det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen) angaaende min Stilling til denne Sag, idet han udtalte, at jeg i Dag stod som Ordfører for, hvad jeg tidligere havde været Ordfører imod. Det ærede Medlem kan umulig selv tro, at det, han saaledes udtaler, stemmer med Virkeligheden; det er jo slet ikke Tilfældet, hvad han paastaar. Jeg tør sige, at jeg har gjort langt mere end det ærede Medlem for, at den Sag, som vi her behandle, kunde komme til at foreligge. Var det gaaet efter hans Hoved, var der ikke kommet Spørgsmaal frem om Ublaas af Millioner af Statskassen til Kommunerne; han har intet i denne Henseende at rose sig af, han har intet gjort,

det skyldes ikke ham, at Statslaanet blev forhøjet fra 20 til 25 Mill. Og da dernæst Sagen kom til at foreligge med 25 Mill., saa gjorde han, hvad han kunde, for at hindre Sagens Fremme ved at ville forene Statslaansloven med et Spørgsmaal om Ublaas, som han maatte vide, vilde forhale Sagens Fremme, ja endog kunde bidrage til, at selve Sagen ikke blev ført igennem, da det jo ikke var ham ubekendt, at der var Modstandere, som vilde bruge enhver Anledning til først at forhale Afgørelsen og om muligt helt tilintetgøre Sagen. Det var det ærede Medlems Virksomhed. Jeg har helt igennem bekæmpet ethvert Forsøg paa at forhale denne Sags Fremme, og derfor tør jeg med Sandhed sige, at jeg i Dag staar som Ordfører for, hvad jeg har været Ordfører for tidligere, nemlig for, at Kommunerne kunne saa billige Penge af Statskassen til deres Jærnbaneanlæg.

J. N. Larsen: Der er fra et Par af de foregaaende Talere utret Misfornøjelse med de ny Regler, som ere indførte i dette Lovforslag med Hensyn til Amortisationen, idet der jo foreslaas, at Amortisationen skal ske med større Beløb i den første Tid for senere efterhaanden at aftage. Den ærede Minister udtalte, at Forslagets Bestemmelser i saa Henseende vare motiverede derved, at han mente, at det tilkom Nutiden at bære en forholdsvis større Byrde end Eftertiden. Det er egentlig et nyt Princip for Amortisation, som den ærede Minister foreslaar her, og det kan for saa vidt forsvares efter min Mening, som det kan indeholde en Advarsel til Nutiden og til enhver Tid mod at indlade sig paa for store og for bekostelige Foretagender. Men paa den anden Side kan jeg ikke undlade at sætte Djet paa, at vor Tid har i en ganske overordentlig Grad paataget sig en Mængde økonomiske Byrder og det i en Tid, som til lige har været økonomisk vanskelig. Og derfor var det netop Ministerens Udtalelser om det Punkt, der foranledigede mig til at tage Ordet, idet jeg ikke kan finde det rigtigt, at den ærede Minister fastholder dette Synspunkt, i alt Fald for Tiden. Jeg tror ikke, vi kunne se bort fra, hvilket umaadeligt Opsving det økonomiske Liv netop har taget i vor Tid, og hvilke store Byrder den nuværende Slægt har paataget sig. Og jeg tror, at det i fuldt Maal er berettiget, at Fremtiden lige saa vel og i lige saa høj Grad som Nutiden tager Del i disse Byrder. Naalig tror jeg, dette maa siges med Hensyn til Jærnbaner, fordi det overalt viser sig, at Jærnbaner forrente sig daarligere i